

Šiaulių Stasio Šalkauskio
gimnazijos
bendruomenės laikraštis

2014 m. lapkritis Nr. 3

Tarptautinė tolerancijos diena

Netolerancija visada egzistavo žmonijos istorijoje. 1995 m. UNESCO lapkričio 16-ąją paskelbė Tarptautine tolerancijos diena, kuri kasmet minima daugelyje demokratinių šalių. 1995-ieji buvo paskelbti Tolerancijos metais; tais metais valstybės narės priėmė Tolerancijos principų deklaraciją.

Tolerancija – tai nei privilegija, nei abejingumas. Tai pasaulio kultūrų, išraiškos formų ir buvimo žmogumi būdų įvairovės supratimas, vertinimas ir gerbimas. Tolerancija pripažįsta universalias žmoniškąsias vertybes ir pamatines kitų laisves. Žmonės iš prigimties yra skirtingi; ir tik tolerancija gali užtikrinti mišrių bendruomenių kiekviename pasaulio kampelyje išlikimą.

Tolerancija šiandien neretai įvardijama kaip „pavojuje esanti vertybė“. Neteisingumas ir prievarta, diskriminavimas ir noras sumenkinti yra bendros **netolerancijos** formos. Labai dažnai netolerancijos šaknys glūdi nežinojime ir baimėje: kai bijome kažko, ko nesuprantame, nepažįstame – kitų, kitų kultūrų, tautų, religijų. Netolerancija taip pat glaudžiai susijusi su perdėtu savęs vertinimu ir pasididžiavimu, asmenine, tautine ar religine prasme.

BŪK TOLERANTIŠKAS. BŪK TOLERANTIŠKAS.

BŪK TOLERANTIŠKAS!

Minėdami šią dieną, Stasio Šalkauskio gimnazijos jaunieji žurnalistai ir organizacijos „Gelbėkit vaikus“ nariai išėjo į miesto gatves, kad pakalbintų miestiečius, kaip jie supranta toleranciją ir ar yra tolerantiški.

Stefan (iš Vokietijos, kelionių organizatorius): „Tolerantiškas ... žiūrint, kam. Toleruoju bet kokią žmogaus išvaizdą ir aprangos stilių - kiekvienas turi teisę atrodyti taip, kaip jis nori. Dar daug ką... Bet nesuprantu homoseksualų viešo savęs demonstravimo.“

Karolina (Stasio Šalkauskio gimnazijos trečiokė): „Tolerancija - tai kito žmogaus gerbimas. kuris yra kitoks negu aš. Manau, esu tikrai tolerantiška, nėra to, ko negalėčiau toleruoti, nebent kokio nors nepagarbaus elgesio man ir aplinkiniams.“

R. (jauna mama): „Tikrai nesu rasistė. Tikėjimas ir religija yra kiekvieno asmeninis reikalas. Pasaulyje labai svarbi vertybė yra tolerancija. Bet savęs labai tolerantiška nepavadinčiau. Esu tolerantiška, bet iki tam tikro lygio. Mane pykdo seksualinių mažumų rodymasis, siekiant atkreipti dėmesį.“

Monika (Stasio Šalkauskio gimnazijos 53 laidos abiturientė): „Esu tolerantiška. Gal kai kas ir nepatinka, pvz., kažkieno aprangos stilius (gotų), bet tai nereiškia, kad aš to netoleruoju, nes tai kiekvieno asmeninis reikalas. Tiesa, sunku toleruoti tam tikrus žmones, pvz., kalinius, nes jų nusikalstama veikla kenkia visuomenei.“

N.(pensininkė): „Kaip suprasti *toleranciją*? Galvoju, kad kiekvienas žmogus turėtų atsižvelgti pirmiausia į savo trūkumus ar ydas, o ne pulti smerkti kitų. Mes esam kažkokios rasės, religijos, tautos atstovai, skirtingo išsilavinimo... Negalima kažko smerkti ar bausti už tai, ko žmonės nori, siekia, o galų gale už tai, kaip jie atrodo. Netoleruoju smurto prieš gyvūnus. Jei turi gyvūną, turi jį mylėt ir prižiūrėti. Bet nepritariu šunų šeiminkams, laikantiems šunis daugiabučiuose, dėl keliamo triukšmo ir netvarkos. Šunims vieta nuosavame name ir kieme.“

Indrė (Klaipėdos valstybinės kolegijos 3 kurso studentė): „Esu tolerantiška visų rasių ir lyčių atstovams. Netoleruoju išsišokimo, man nepriimtina, kai žmonės viešose vietose elgiasi visiškai netinkamai - teko susidurti su tokiais viešajame transporte, koncertuose.“

Alvydas (jėgos struktūrų atstovas): „Religija – kiekvieno žmogaus pasirinkimas. Rasė, tautinė mažuma... to net ir pasirinkti neįmanoma. Todėl esu tolerantiškas skirtingos religijos, tautos ir rasės žmonėms. Bet netoleruoju homoseksualų viešo afišavimosi. Sveikam žmogui tai yra suprantamas dalykas ir tikrai nepritaras tokiam dalykui.“

N. (vaikų dienos užimtumo centro socialinė pedagogė): „Mano tokia specialybė, kad aš ir privalau kitus toleruoti. Patarčiau visiems tiesiog priimti žmogų tokį, koks jis yra, nežiūrint į tai, kaip jis atrodo. Išankstinė nuostata taip pat trukdo bendrauti.“

Gimnazistė (Šiaulių Sondeckio menų gimnazija): „Žinau, kas yra tolerancija. Stengiuosi būti tolerantiška. Mus dabar moko mokykloje, kad tolerancija yra kitų žmonių supratimas, gerbimas ir priėmimas tokių, kokie jie yra. Manau, dauguma mano bendraamžių yra tolerantiški.“

Gitana (Gretos mama ☺): „Žinau, kad lapkričio 16 diena yra visuotinė tolerancijos diena. Ar toleruoju kitokius žmones? Taip. Nekeiksnoju ir nekreipiu į juos dėmesio. Kodėl vieni žmonės šaiposi iš kitų žmonių? Manau, kad jie patys yra silpnavaliai: žemindami kitus, jie jaučiasi stipresni už juos, bet tai tik įrodo jų silpnumą. Mes turėtume elgtis su žmogumi taip, kaip norėtume, kaip su mumis elgtųsi. To mokau ir savo vaikus. Kartais susiduriu su netolerancija ir nepagarba mieste. Dabar jaunimas labai neišauklėtas, viešose vietose žemina kitus, erzina vienas kitą, rodo nepagarbą ne tik bendraamžiams, bet ir vyresniems. Vyresni žmonės bijo sudrausminti jaunesnį, nors tai turėtų daryti. Smurtas? To negalima toleruoti. Už bet kokį smurtą yra bausmė.“

P.Grebeničenkaitė (matematikos mokytoja): „Turbūt esu tolerantiška. Ir skirtingos religijos atstovams, ir neįprastos išvaizdos žmonėms. Netradicinės lytinės orientacijos atstovams ... Yra kokie yra, aš gi ne medikė... Netoleruoju tik nežmogiškų asmens savybių, žmonių, kurie daro pikta kitiems. Tiesiog sunku juos priimti, nors kartais privalai.“

Diana (Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnazijos pirmokė): „Manau, esu tolerantiška. Netoleruoju smurto prieš gyvūnus. Visuomenėje reiktų daugiau apie toleranciją kalbėti, kad kiekvienas žmogus suprastų, kas iš tiesų yra ta *tolerancija*.“

Jaunieji žurnalistai ir "Gelbėkit vaikus" nariai

D.Valiūtė, I.Kvedaraite, A.Žilinskyte, D.Moisiuk, Ž.Poškute, D.Kancėlkyte, G.Taraškeviciūtė, R.Solovjoviene

Tolerancija - geriausia religija.

motyvuok.one.lt